

EU 2020 CONSULTATIE ACW

1. Algemene opmerkingen

a. De logica van de Lissabonstrategie volgend, propageert dit consultatiedocument economische groei als primaire doelstelling voor een welvarende, rechtvaardige en in milieuopzicht duurzame toekomst voor Europa. Het is echter niet gericht op sociale bescherming en sociale integratie en sociale integratie wordt te sterk als een 'productiefactor' beschouwt. Sociale integratie moet gaan over alle burgers, of ze nu wel of niet beschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt.

Beleid op het gebied van de sociale integratie moet in de eerste plaats de grondrechten van alle mensen waarborgen dat ze een waardig leven leiden en aan de maatschappij participeren. Om deze hoofddoelstelling te vervullen moet beleid op het gebied van sociale integratie het volgende bieden: een voldoende inkomen om sociale uitsluiting te voorkomen, een inclusieve arbeidsmarkt, betere toegang tot diensten van goede kwaliteit, gelijke behandeling van mannen en vrouwen, antidiscriminatie en actieve participatie.

Het is van essentieel belang om sociale integratie en alle elementen van de integrale aanpak te baseren op een grondrechtenbenadering. Activeringsbeleid leidt tot een definitie van levensomstandigheden door de overheid die niet in overeenstemming is met de echte problemen en dat de meeste activeringsmaatregelen de afhankelijkheid van sociale uitkeringen versterken in plaats van dat ze mensen in staat stellen om hun inkomen op de arbeidsmarkt te verdienen. Een op rechten gebaseerde aanpak zal burgers in staat stellen zelf te kiezen op welke wijze ze aan de maatschappij participeren en hun positie op de arbeidsmarkt versterken.

b. Het model is sterk eenzijdig en is enkel gericht op diegenen die mee kunnen. (flexizekerheid is enkel mogelijk voor mensen die mee kunnen en die kunnen leren en die een voldoende zekerheid hebben om terug aan de slag te kunnen).

Het model is sterk eenzijdig omdat het enkel zich richt op werk, maar niet op andere elementen die we kunnen samen vatten onder de noemer "waardig werk". En dit gaat dus over arbeidstijd, arbeidsdruk, arbeidsinkomen, arbeidsbescherming, arbeidsomgeving, ...

→ EU2020 moet een bredere definitie van werk, in de zin van waardig werk, opnemen. bv inkomen

→ Dit houdt dan ook in dat EU2020 zich uitspreekt over werk en andere mogelijkheden voor mensen die niet mee kunnen.

Algemeen secretariaat

Haachtsesteenweg 579 – 1030 Brussel – Postadres: Postbus 20, 1031 Brussel

Tel. 02 246 31 11 – fax 02 246 37 00 – acw@acw.be – www.acw.be

DEXIA BE94 7995 5001 0614 – BIC GKCCBEBB – VDK BE64 8900 1200 1052 – BIC VDSPBE91

c. Het model spreekt wel over het hervormen van de sociale zekerheid en de pensioenen om de crisis en de vergrijzing aan te pakken en tijdelijke werklozen voldoende steun te geven. Dit klinkt zeer gematigd, maar zonder een duidelijke graad van wat is goede steun etc is dit een gevaarlijke uitspraak.

→EU2020 moet m.a.w. duidelijk een kwalitatieve doelstelling bevatten mbt deze sociale issues zoals bv. rond milieu wel bestaan.

d. Ten aanzien van onderwijs en kennis is het opmerkelijk dat dit voorstel de schooluitval heeft ontdekt. Dit is inderdaad een belangrijke bron van armoede en uitsluiting. Maar meer dan dit zegt de tekst niet. In de andere paragrafen is de tekst veel concreter en bevat veel meer voorstellen.

→ EU2020 moet een duidelijke uitspraak hebben over armoede en uitsluiting en daaraan duidelijke kwantitatieve eisen koppelen

2. Opmerkingen over de beleidsinstrumenten

De benchmarking moet minder vrijblijvend worden dan tot nu het geval was.

→De huidige problemen met ontbrekende schakels tussen coördinatieprocessen (de open coördinatie methode voor sociale bescherming en sociale integratie, de geïntegreerde richtsnoeren en de Europese duurzaamheidsstrategie) moeten worden aangepakt om de zichtbaarheid en inzet met betrekking tot de uitroeiing van armoede en de bevordering van sociale integratie te versterken.

→De open coördinatie methode en de toepassing van best practices moet verder worden uitgewerkt waarbij het verkleinen van de regionale verschillen en de verbetering van de levensomstandigheden van arme mensen en mensen in een achterstandspositie (in het bijzonder gepensioneerden, mensen met een chronische ziekte, migranten) centraal staan.

→Het uitvoeringsproces van EU2020 moet betrekking hebben op het Europese, nationale, regionale en lokale niveau, en alle relevante actoren (sociale partners, NGO's, armoedeverenigingen). Een betere dialoog, participatie en verantwoordelijkheid nemen bij de toepassing van de open coördinatie methode is op alle niveaus noodzakelijk en moet leiden tot helder geformuleerde doelstellingen en beleidsmaatregelen die een follow-up krijgen door de resultaten te benchmarken en te monitoren.

→M.b.t. sociale inclusie moet EU2020 geschikte indicatoren verschaffen voor het gemiddelde beschikbare inkomen, de consumptie per huishouden, het prijspeil, het minimumloon, minimuminkomensregelingen en verwante uitkeringen.

→ Met betrekking tot interne markt als beleidsinstrument: sociale en economische doelstellingen moeten zeer klaar en helder zijn en moeten gebaseerd zijn op een duidelijk debat met bevolking en met Europees parlement.

→ Het stabiliteitspact moet aangepast worden, zodat onder meer het Europees parlement dit pact mee kan opvolgen en mee kan beoordelen. Dit biedt immers meer garantie op een evenwichtiger beoordeling van de begrotingen en een grotere inbreng van de specifieke eigenheden (eigen sociaal beleid bv).

→Een laatste instrument zijn de PPS. PPS wordt beschouwd als het middel om alle investeringen te kunnen realiseren. PPS kan gehanteerd worden, maar kan enkel wanneer het zeer sterk gereguleerd is. Het probleem met pps is dat de bedrijven steeds sterker staan om juridisch het onderste

uit de kan te halen dan de overheden en dat de overheden eigenlijk staan te bedelen in de plaats van te onderhandelen.

3. Nood aan een betere beleidscoördinatie

De Commissie moet het raadplegingsdocument van het Bureau van Europese beleidsadviseurs over de "Europese sociale realiteit" bij de ontwikkeling van een strategie inzake sociale integratie. De open coördinatiemethode moet sterker gericht zijn op het uitroeien van armoede, zoals dat in het gezamenlijke verslag over sociale bescherming en sociale integratie 2008 het geval is. Daarnaast is er voor de succesvolle verwezenlijking van specifieke doelstellingen bij de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting een hogere overheidsbegroting nodig en een koppeling tussen het raadplegingsproces en de herziening van de EU-begroting van de betreffende jaren.

4. Een beleid van actieve sociale integratie als hoeksteen voor EU2020

4.a. Een beleid van actieve sociale integratie moet komaf maken met armoede en sociale uitsluiting, zowel van mensen met een baan (de werkende armen) als van degenen die geen betaald werk verrichten; een meer integrale aanpak van actieve sociale integratie gebaseerd dient te zijn op de volgende gemeenschappelijke beginselen:

1. toereikende inkomenssteun om sociale uitsluiting te voorkomen: de EU moet een definitie geven van minimuminkomensregelingen, uitkeringen en sociale bijstand, die eenvoudig toegankelijk moeten zijn en voldoende inkomsten bieden
2. in combinatie met een strategisch plan voor actieve integratie, om mensen uit de armoede te halen en sociale uitsluiting te voorkomen.

We willen benadrukken dat een beleid van actieve integratie moet een grotere billijkheid van stelsels van sociale bescherming omvatten en ook voorzien in een specifiek flankerend beleid (bijvoorbeeld rehabilitatie, onderwijs, hulpverlening, kinderopvang, huisvesting, taallessen voor immigranten en ondersteunende diensten) om mensen in staat te stellen een waardig leven te leiden).

3. een beleid van actieve integratie moet er op zijn gericht om stabiele en (baan)zekere hoogwaardige werkgelegenheid te ontwikkelen, de aantrekkelijkheid van banen te vergroten, kwaliteitsbanen te creëren en kwaliteit in werkgelegenheid te bevorderen, met een hoog niveau van gezondheid en veiligheid op het werk, toenemende productiviteit en actieve steun voor de minst bedeeden, specifieke ondersteunende maatregelen en diensten te bieden om mensen te begeleiden bij het vinden van een baan en wordt bevorderd dat ze deze ook behouden door hoogwaardig onderwijs, een beroepsopleiding, verdere scholing en een leven lang leren te bieden, persoonlijk advies, speciale bijstand en gesubsidieerd werk, waar absoluut noodzakelijk voor kwetsbare groepen.

4.b. Een voldoende inkomen garanderen om een waardig leven voor iedereen te waarborgen.

Niet alle lidstaten in de EU-27 hebben nationale regelingen voor een minimumloon. Hiermee moet komaf gemaakt worden in de EU2020 strategie: de Commissie moet de lidstaten oproepen nationale regelingen voor een minimumloon te creëren voor sociale integratie, en beste praktijken op dit gebied met elkaar uit te wisselen.

Het niveau van de sociale bijstand in de meeste lidstaten ligt onder de armoederisicogrens. Het belangrijkste doel van inkomenssteunregelingen moet zijn dat mensen uit de armoede worden gehaald en in staat worden gesteld om een waardig leven te leiden.

Daarom moet EU2020 een EU-doelstelling bevatten voor minimuminkomensregelingen en ondersteunende uitkeringsregelingen waarbij inkomenssteun wordt verschaft die minstens 60 procent van het mediaan nationaal equivalent inkomen bedraagt en daarnaast met een planning die aan geeft wanneer deze doelstelling door alle lidstaten bereikt moet zijn.

Daarnaast moet een gedetailleerd Europees rapport opgesteld worden over de vraag of de sociale voorzieningen van de lidstaten (zoals regelingen voor minimumloon en daarmee verband houdende uitkeringen, werkloosheids-, invaliditeits- en overlevingsuitkeringen, verplichte en aanvullende pensioenregelingen, uitkeringen voor vervroegde uittreding) een inkomen boven de EU-armoedegrens van 60 procent van het mediaan nationaal equivalent inkomen waarborgen. Dit vereist vanuit de Commissie een gemeenschappelijke methode voor de berekening van het minimumbestaansinkomen en de kosten van levensonderhoud (diverse goederen en diensten), zodat er vergelijkbare metingen kunnen worden gedaan van de armoedegrens en een criterium voor noodzakelijke sociale interventie kan worden gedefinieerd.